

ZO KAN HET OOK (MAAR HET HOEFT NIET)

Ik ben net terug van vakantie. Vakantie is een mooi moment om afstand te nemen en te ontspannen. Zeker als je vakantie in het buitenland mag vieren. Maar het werk écht helemaal loslaten is moeilijk. Want waar je ook komt, je ziet sport. En vooral: je ziet hoe er anders ruimte aan wordt gegeven dan bij ons.

In Nederland zijn we – terecht – trots op onze sportinfrastructuur. Met multifunctionele sporthallen en strak ingetekende sportvelden. Veelal ingericht voor sportbeoefening in verenigingsverband. Het maakt sport in Nederland toegankelijk en veilig. En het biedt volop mogelijkheden om andere mensen te treffen en contacten op te doen.

Kom je in het buitenland, dan zie je misschien minder gestructureerde mogelijkheden. Of minder gereguleerde mogelijkheden. Maar niettemin wel mogelijkheden voor sportbeoefening, die tegelijk ruimte bieden voor ontmoeting en samenzijn.

In Engeland bijvoorbeeld. Je wandelt door een dorpje, en daar ligt het: een ogenschijnlijk onbenullig grasveld, zonder hek, zonder lijnen, zonder bordje, en zeker niet vlak.

Maar 's avonds wordt in de ene hoek een voetbalveld uitgezet en in de andere hoek wordt cricket gespeeld. En verspreid over het veld staan losse groepjes mensen te praten. Geen tijdsloten, geen reserveringssystemen.

Wel volop sportbeoefening en ontmoetingen tussen dorpsgenoten.

In Frankrijk zie je hetzelfde, maar dan anders. Geen gestandaardiseerde sportaccommodatie, maar een cluster van losse voorzieningen ergens aan de rand van het dorp. Een jeu-de-boulesbaan, beachveld, buitenfitness en speeltuin. Voor meerdere doelgroepen een voorziening, met tussendoor voldoende bankjes. Ouders kunnen sporten, terwijl de kinderen ook sporten of spelen. Geen beheerder in zicht.

Tuurlijk is het voor een groot deel cultuurgebonden. En historisch bepaald. En passen deze principes niet of minder goed in de Nederlandse context. Maar het is wel goed om te beseffen dat er keuzes zijn. En dat het niet altijd hetzelfde hoeft te zijn. Deze keuzes maken we in Nederland vaak al impliciet. Met als gevolg dat we vaak hetzelfde blijven doen. Het lijkt erop dat sportaccommodaties een mooie plek krijgen in de Nota Ruimte. En dat dit lokaal verder uitgewerkt moet gaan worden. Een goed moment om te kijken: wat hebben we en waarom hebben we het? En kan het ook anders? Want dat kan het. Op naar de volgende vakantie. ■

Björn Schadenberg is onderzoeker bij het Mulier Instituut.

“HET IS GOED OM TE BESEFFEN
DAT ER KEUZES ZIJN”